

Het Sliedrechts Dialect (647)

Uit Mijntjies dagboek (10)

't Is al weer 'n hêël hortie geleeje dà me lazze, dà Mijntjie saome met 'r moeder, broer Teunis met de Fop Smit naer Rotterdam broch, omdat ie naer Amerikao gong. Weer een jonge 't huis uit. Zôdoende wier 't huishouwe van Vaoder Kees en moeder Dirksie van lieverlee aals mor klaainder. D'n êene nae d'n aandere, net as bij de veugeltjies, vloog uit. Teuntjie diende nou, kort bij huis, bij 'n schoolmêester. Cees en Jan gonge 's winters ok al mè vaoders de griende in en 's zeumers naer de glôdië. Leentjie hielp moeder Dirksie met 't stoppe van kouse en wante en met 't verstelle van klere. D'r wier niks afgedankt, dà kon vroeger nie, aalles wier gerippereerd. Mijntjie gong ok hellepe bij de getrouwde zusters en op de kaainder passe en zô. Op een keer kwam d'n oudste broer is aan op een zaeterdag. Die zee: "Nou, nou, 't ken nie op hier, twêê maaid in huis!" Ze zeeje dà Leentjie te zwak was om uit waareke te gaon. Hoewel, ze had al wel een vrijer die elleke zaeterdag en zondag op bezoek kwam. Toe zee Mijntjie: "Ik gaot 'r uit!" Toe ze hoorde dat 'r bij de notaoris een bellemaaisie gevraegd wier, was dat een kansie: "Daer gao 'k op af!" Moeder Dirksie hà nog gevroge: "Wi 'k meegaon?" "Belnêënt, 'k ben veertien jaer, dà doe 'k wel allêên, hoor."

Trap op, trap af

Die mevrouw hà nie zô'n beste naam. Ze had de maaid is met de koekepan op d'r hôôd wille slaon. D'r was nou een grôôte maaid uit Braokel, Neeltjie Ekelmans. Die was nie bang, dat leerde Mijntjie wel. Zelf wier ze aangenome voor Fl. 1,25 per week. Zaeterdassaeves moch ze eefies naer huis om d'r aage te wasse en te verschôone en om de veertien daege was ze sondassmiddas vrij. De zondag dà ze nie vrij was, omstebeurte, moch ze bove voor 't raom gaon zitte. Dan gonge de notaoris en z'n vrouw zelf uit, mor omdat 'r iemand bove voor 't raom zat, zag iederêên dat de boel bij de notaoris nie allêên gelaete wier. Ze hadde gêên hond, daer kon Mijntjie zôdoende gelijk dienst voor doen. Ze sliep trouwes met de grôôte maaid in êên bed. Soches vroeg om zes uur gong d'n bel al. Neeltjie zee dan: "Blijve legge!" Ze stampte met 'r voet hard op de vloer en kroop weer naest Mijntjies. Een half uur laeter gong d'n bel weer en veul langer. "Nou", zee Neeltjie, "nou zè me d'r mor uitgaon!" Mijntjie holde dus vanaf half zeuve, hêël d'n dag trap op, trap af, voor die Fl. 1,25 per week.

Kaole knikker

Op 'n keer mos 't Suntereklaos worde. Neeltjie vroeg aan d'r mevrouw of ze naer huis moch, naer Braokel. Dat moch werempel! Mevrouw wis ommers ok wel dà Neeltjie tóch zou gaon, ok al was ze 't 'r nie mee êêns. Dus mos Mijntjie nog wat harder lôôpe. Soches de wastaofels schônmaoke. Ze hà zô'n haost om aalles te doen, dà ze nie gezien had dà meneer de notaoris nog op bed lag. Trewijl Mijntjie met de wastaofel bezig was, kwam opêêns de kaole knikker van de notaoris bove de dekes uit. Ze schrok zô aareg, dà ze wegholde naer de keuke, daer zat ze van schrik te schrette. Neeltjie zee: "Vertel op, wat is t'r?" Nou, Neeltjie schaoterde 't uit toe ze 't hoorde en mevrouw was ok nie bôôs. Neeltjie gong dus naer huis, naer Braokel. Mijntjie mos saeves bij de notaoris voor Suntereklaos speule. Gedurig mos ze buitenom aan de bel trekke en een kedoochie voor de familieleeje neerlegge.

Verrassing

Dokter Langeveld zat 'r as huisvriend ok bij. De grôte zeun Jan had een verrassing voor d'n dokter. In de bijkeuke sting een grôte asbus en daer stopten die een grappig poppechie in. Mijntjie kreeg d'n opdracht om die bus in de kaomer te brenge en te zegge: "Dut is een verrassing voor d'n dokter!" Mijntjie zette dien bus stappie voor stappie vedder, tot bij d'n deur. Een kloppie en de kaomerdeur gong ope. Ze zetten 'm voor d'n dokter neer. Die keek meelijend naer Mijntjies. Die grôte zeun trok 't deksel ope en 't kedo voor d'n dokter stoof t'r uit, gelijk met 'n hôp as. Mijntjie doch dà ze zelf dien bus weer weg mos brenge, mor d'n dokter zee dat dat veuls te zwaer was voor 'n kaaind en die zeun mos 't zelf doen. D'n dokter kwam ok wel is aan huis bij Vaoder Kees en Moeder Dirksie, zôdoende kon die Mijntjies ok wel. Dien aevend viel Mijntjie as 'n blok in bed. Ze wis gêên êêns meer wie of wat Suntereklaos was, zô moei was ze. Zô liep de decembermaond van 1908 al gaauw ten aainde.

Hartelijk dank weer Mevr. B. v.d. W. voor dut verhaol uit 't dagboek van uw moeder. Graeg tot een aandere keer!

P.S. Op onze website www.historie-sliedrecht.nl is ok aander verêênigingsnieuws te vinge, zôas deuze maond de stambôdme van de families Aaldijk (nieuw) en Elsenaar in de "Genealogische Grabbelton" en ok hêël veul fotochies van Slierecht...